

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ,—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 3793.

10 ਦਸੰਬਰ 1971

1966 ਦਾ XXXI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 80(3), ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ—ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੀ " ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"—ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਬਿਆਸ ਉਸਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ "ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ" ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟਸ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ, ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਆਦਿ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1 ਅਤੇ 2, ਭਾਵ, 9 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ 9 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬਕਾਇਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ, ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਟੌਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਸੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ I ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 13767/E/SPL, ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1966। ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 11157-12157/E ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 4 ਸਤੰਬਰ, 1968। ਇਹਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਹਨ।

(2) 16 ਫਰਵਰੀ 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਤੋਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਤੱਕ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ), ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਦਰ ਵਾਲਾ ਸਟੇਸ਼ਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 16 ਜੂਨ, 1967 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ 27 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ 17 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ 14 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ। ਇਹ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ), ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਚੈਨਲ, ਯਾਨੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਿਆਸ ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ), ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬਿਆਸ ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਸਰਕਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 11 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 16 ਅਗਸਤ, 1967 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਉਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਇੰਚਾਰਜ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 16 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ 14 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ।

17 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ, 15

Mangal Singh v. The State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਹੀ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ 16 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ 63 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੰਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਿਆਸ ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਸੁੰਦਰਨਗਰ, ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।” 29 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਪਿਛਲੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬੀ.ਐੱਸ.ਐੱਲ. ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

9 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ: -

“17 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1967, ਭਾਵ, 14 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਮੇਰੀ ਪਿਛਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਅੰਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਿਤੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ 16 ਦਸੰਬਰ, 1967 (63 ਦਿਨ) ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਸ.ਈ., ਬੀ.ਐੱਸ.ਐੱਲ. ਐਡਮਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਕਾਊਂਟਸ ਸਰਕਲ, ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 2819/ਪੀ.ਐੱਫ., ਮਿਤੀ 18 ਨਵੰਬਰ, 1967 (ਕਾਪੀ ਨੰਬਰ) 17 ਜੂਨ 1967 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੱਕ, ਭਾਵ, 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ 9 ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ। 1968 (119 ਦਿਨ) ਅੱਧੀ ਤਨਖਾਹ ਛੁੱਟੀ CSR ਵਾਲੀਅਮ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 8.116 ਅਤੇ 8.119 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ।

ਸੀਮਿੰਟ ਅਤੇ ਇੱਟਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ/ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੱਥੀ ਫਾਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀ ਛੁੱਟੀ 119 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਿਆਸ, ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰੇਜ਼ਨ ਐਂਡ ਅਕਾਊਂਟਸ ਸਰਕਲ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ 9 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਕਮਾਈ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਆਦਿ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡੀ) ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਆਸ ਉਸਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਗਠਨ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਬਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਛੁੱਟੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਬਿਆਸ ਡੈਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 30272/BPA/3821 ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। /60, ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1970। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਗਜ਼ਟਿਡ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 8.45, 8.46 ਅਤੇ 8.46 ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ 2.24, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ II ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੈਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਰ, ਬਿਆਸ ਡੈਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, ਐਕਸ.ਈ.ਐਨ. 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਉਥੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਤਲਵਾੜਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਇਏਟ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ 9 ਫਰਵਰੀ 1968 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ. ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਭਾਵ, 17 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ 9 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਤੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਮਿਆਦ.

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ

ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ, ਉਹ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ - ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਉਸ ਬੋਰਡ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੈਜ਼ ਪੈਂਡੈਂਟਸ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਟੈਂਡ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3.

(4) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“80(1) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਸਮੇਤ) ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਰਕਾਰ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਉੱਤੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ [ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ] ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (a) ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਹਰਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ - ਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2 |) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ~

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ i ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (4) ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ।
- (5) ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 79 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)।
- (6) ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਭਾਖੜਾ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬਿਆਸ ਉਸਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਬਿਆਸ ਪਰਿਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੰਪੋਨੈਂਟ ਇੰਨੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਇਹ ਭਾਗ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ, ਬਿਆਸ ਪਰਿਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਖਰਚ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਕਹਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਉਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਆਈ

(5) ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਥੀਸ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 17 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਉਦੋਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.45 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 8.46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਅਹੁਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਛੁੱਟੀ

'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1967, 14 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ 13 ਜੁਲਾਈ 1967 ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਸਿਰਫ਼ 15 ਅਗਸਤ, 1967 ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 16 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। < ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਵਾਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, >
 ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਰਿੱਟ ਦਾ ਪੈਰਾ 4
 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।
 ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋ-
 ਆਈ

ject ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਇਹ 18 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ 29 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਕਾਰਜ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 15 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਦਰ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ. ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ। ਇਹ. ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ-ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(0) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80(3) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ. ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਬੋਨਿੰਗਾ (ਮਿਚਮ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਜਸਦਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਮੈਕਿਨਨ, ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ "ਸ਼ਡਿਊਲ 1 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 1933 ਦਾ ਐਕਟ 'ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ' ਹਨ। 'ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 'ਰੁੱਝਾਉਂਦਾ' ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ 'ਰੁੱਝਿਆ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ 'ਰੁੱਝੇ' ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਮੇ ਦੇ 'ਰੁੱਝੇ' ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ

(1) 1946 ਕੇ.ਐ. 58.

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਰੁੱਝੇ" ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਵਿਆਜ ਪਾਬੰਦੀਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1933 (23 ਅਤੇ 24 ਜੀਓ. 5, ਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਸੀ। 32) ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“3(1) (ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ

* * * * *

(ਜੀ) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਹੈ

\$ * \$ * & **

ਧਾਰਾ (ਜੀ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ "ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ, ਨਿਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। 3) ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਮੈਕਿਨਨ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਕਰਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। . ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(7) 1 ਲਈ: ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ , >1 ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਟੀਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ "ਬਿਆਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ" ਬਿਆਸ ਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ

Mangal Singh v. The State of Punjab, etc. (Tuli, J.)

(3), ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਬਿਆਸ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਅਥਾਰਟੀਆਂ। ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ। 17 ਜੂਨ 1967 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਮੋਲਿਊਮੈਂਟਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.

ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਗਿਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਆਦਿ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 404.

ਦਸੰਬਰ 13, 1971

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (ਸਰਚਾਰਜ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XXXVI) -ਸੈਕਸ਼ਨ 2— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ (ਸਪੈਸ਼ਲ ਚਾਰਜਿਜ਼) ਐਕਟ (VI ਦਾ 1958) -ਸੈਕਸ਼ਨ 3- ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ -ਮੁਆਫਿਦਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚੇ— ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।